

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Videkre küldve:	
Helyben.	— fill.	Helyben.	— fill.
Egy évre . . . 10 kor.	— fill.	Egy évre . . . 16 kor.	— fill.
Fél évre . . . 5 .	— fill.	Fél évre . . . 8 .	— fill.
Negyed évre . . . 2 .	50 .	Negyed évre . . . 4 .	— fill.
Egy óra . . . 1 .	— fill.	Egy óra . . . 1 .	70 .

Egyesszám ára 4 fillér.

Főszerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**

Felelős szerkesztő: **IFJ. MÓRICZ PÁL.**

Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:

Hat hasábes petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelenő hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden sor 4 fillér.

A szegedi honvéd karmester ügyéhez.

Az osztrák katonai profosz szellem, hogy mennyire megfertőztette hazánk büszkeségét, a magyar királynak nevezett honvédséget, szomorú, megdöbbentő bizonyosság erre a szegedi honvéd karmester esete is.

Ez a karmester egyike a legképzettebb magyar zene mestereknek. Szive-lelke telvük tudással, alkotó erővel, a zene költészet virágaival; de magyar érzésekkel, magyar eszményekkel is. Negyed félév alatt az ország egyik legelső zenésztületévé fejlesztette a szegedi honvéd zenekart. Nem csak azokkal a könnyed, lármás, a katonabandáktól megszokott nótázásokkal aratta az olcsó piaci és kintinbeli tapsokat, hanem a magyar pénzen, magyar kenyéren tartott nagy zenekart nemes hivatás szolgálatába vezérelte; mert a Kerner Jenő zenekara mondhatni egyedüli katonazenekara volt hazánkban, mely hangverseny darabjai közé sorolta a magyar zeneművészet telejtett, me'lözött, nem méltányolt kincseit és a régibb és újabb magyar zeneszerzők alkotásainak az előadásával a fényesebbnél-fényesebb sikereket aratta a honvéd zenekar és annak ezen tüzelekü, ragyogó tehetségű vezetője, aki a magyar dal fejlődésének

a történetét is megírta szép zene szóban, pompás sikerű, hatalmas és nagy hangverseny darabban. És éppen ez okozta a kiváló tehetségű fiatal magyar mester vesztét. A honvédség virágos kertjébe plántált osztrák mótely tisztéknek eddig is hegyes száka volt a szemökben Kerner Jenő hazafias működése, most pedig nyíltan nyakába vetették a hurkot. Mert hisz szörnyűséges nagy bünt követett el. A magyar zene fejlődését bemutató, a közönség és bírálók által elragadtatással fogadott dal szerzeményébe mérészkedett a Kossuth-nóta négy ütemét is bevenni. Nos hát ezzel meg is pecsételte a sorsát.

Kilencz hónapig tartó hajszát indítottak ellene. Beleavatkozott a bukott Fejérváry miniszter is. Kiadta az ordert: Kernert meneszteni kell! Meneszítették is. De csak most. Mikor szabadságon volt, ekkor vetették rá a hurkot — orvul. De nem merték a felmondásnak igazi okát adni, hanem férfiatlanul hamis és alaptalan ürügygel hozakodtak elő. Nevezetesen azért bocsátják el Kernert, mert próbákat mulasztott, mert a zenekart elhanyagolta.

Azonban Kerner Jenőben emberökre akadtak. A lapokban megjelent nyilatkozatával leczáto ta és sarokba szorította a hamis ürügyekbe kapkodó

urakat. Rájok bizonyította, hogy próba mulasztás miatt nemhogy büntetve nem, de megintve sem volt soha. Ellenkezőleg: a szegedi honvéd zenekar soha sem állott olyan magaslaton, a hová az ő vezetése alatt fejlődött és emelkedett, tehát a rágalmozást vissza utasította Kerner, sőt nyíltan követeli a pléhgallérosoktól, nevezzék meg az elbocsátás igaz okát, mert addig nyilatkozatát az eljárás férfiatlanságára és kétszínűségére vonatkozólag fen tartja. És most e nyilatkozat ügyében kiküldött vizsgáló férfit, egy alezredes, kénytelen volt kijelenteni Kernernek, hogy csakugyan a Kossuth-nóta négy üteme miatt bocsátották el . . .

Ime ennyire sülyesztette a magyar királyi honvédséget az osztrák tiszték fertőzötes befolyása. Ma már odáig terjed vakmerőségök és eltévelyedések, hogy a tisztikart is eszközül használják fel a hazafiság, a magyar szellem irtására és üldözésére; mert a kiváló tehetségű és tüzmagyar lelkű Kerner Jenőnek is egyedül magyarsága, hazafisága miatt kellett távoznia az osztrák tartalék csapattá alacsonyított honvédség kötelékéből, hol iszonyatos kórként és gyilkos csapásként dühöng, pusztit, rombol az osztrák zsoldos tiszt szellem, melynek terjedése és terjesztése ellen féket vetni a magyar képviselőház kötelessége; mert kötözni

A hazáról.

(Magyar népem . . .)

Learattal, édes magyar népem,
Ott az áldás csüröd közepében,
Osztrák fináncz szemét veti rája,
— Szükség lesz még arra a kaszára!

Meleg idő jár most a magyarra,
Vihar lesz, ha Isten úgy akarja,
De belőle baja másnak támad,
— Tartsd csak készen, népem, a kaszádat!

Bécs felől jön a fekete felleg,
Bécsi rongy lesz, mire innen elmegy;
A ki küldi, mind halálra sárgul,
Hogyha kard lesz a magyar kaszábul!

(Kihallgatás.)

Felséges királyom,
Magyar is, király is,
Hogyha néped az már,
Légy te is — lojális!

Hallgasd ki a népet,
Hallgass a szívére,

Mit akar, mit kíván,
Minden cseppnyi vére!

Magyar zászló alatt
Magyar baka lépjen,
Magyarul mondhassa:
„Ferencz Jóska éljen!”

Éljen! S uralkodjék
A budai várban
Diadalmas népén
Nagy Magyarországbán!

Juhász Gyula.

A debreczeni zend ülök.

— Elbeszélés. —

Irta: **Oláh Gábor.**

Marozsának hamarosan összeszedelőzködnek, előterjesztik a tanács végzését a nemes ifjuságnak; kéri: szóljon hozzá. A nemes ifjuság, mint egy száj, kiáltotta:

— Állunk elébök! Eb ura fakó!

A Bakóczy felkeléskor is ezt zugta a

kurucz tábor a császár madara fülébe. Ezek a szálas legények voltak az első kuruczok.

— Nem engedjük Marozsánt! Nem engedjük Csalánosit!

Tizenkét esküdt deák bevonul a szenior cétusába, magára zárja az ajtót és vár. A többiek szintén elszállanak fészkekbe. Olyan csend ül az ő épületben, mint egy kihalt várban.

Jön Sugó Péter uram.

Bekopogtat a szenioratus ajtaján, hogy: „a városi tanács nevében.”

Egy öblös hang azt mondja erre odabent:

— Halljuk a hangját, Sugó Péter uram. Hallja meg tekegyelmed is a miénket. Se Marozsán Gergelyt, se Csalánosi Mátyást oda nem adjuk bolondul a tekintetes tanácsnak. Hanem azt izenjük, a mit Leonidás izent Xerxesnek: a kinek a kardunk kell: jöjjön érte, vegye el! A kinek Marozsánra meg Csalánosira vásik a foga, jöjjön érte! Vale!

Sugó uram okos ember volt tanácsos létére. Egy szót se pazarolt többet. Sarkon

való bolondok vagyunk, ha továbbra is így keblünkön melengetjük az arany passzomántos magyar burokbába bujt osztrák kigyót. — A magyar honvédség virágos kertjének átka ez a szellem, mely kiméletet nem érdemel. Azért reményem is, hogy hazafias képviselőink az országházában is szóvá teszik és megostorozzák a Kerner Jenő osztrák lelkű üldözőit, akiknek ha a magyar kenyér izlik, becsüljék meg magukat!

Ifjabb Móríc Pál.

Törvények a magyar hadseregről.

Nemzeti könyv ezimen rendkívül értékes közjogi és politikai tanulmányt irt Veöreös Jenő győri ügyvéd. A munkából kiböngészttük a magyar hadseregre, illetve a közös véderő nagy részére vonatkozó törvényeket és rendeleteket.

Az 1808: II. törvényezikk 20. szakasza elrendeli, hogy a fölkelő katonaságnál parancsokban, jelentésekben és a vezényletben a magyar nyelv fog alkalmaztatni. A 22. §-a nemesi fölkelés vezéréve az ország főkapitányát teszi s míg kerületi parancsnokokká három magyar magyarezred-tulajdonos neveztetett ki, kiköti a törvény, hogy a parancsnokok mellé szükséges törzs és személyzet csak magyar lehet.

Az 1808: VI. t.-cz. 5. §-a így szól: „A most megajánlott ujonczokat semmi szín alatt se lehessen más mint magyar ezredekhez áthelyezni.”

Az 1840: II. t.-cz. 12. §-a ezt rendeli:

fordult és ment. Jelentette a tanácsnak, mit üzennek a deákok.

Szokolaiban felforrta a méreg:

— Brachiummal is kikaparom őket az odvokból! Még sarkat mernek vetni nekem? Biz' azok mernek, a kutyahitűek!

Összesug a tanács. Ha jó szerrel nem lehet, a vastagabb végít fordítják a botnak. Ez már hallatlan renitentia!

Összeszedelőzködik egy néhány tanácsos és prédikátor; élükre áll Szokolai és mennek a zendülők barlangjába. A bíró meg az esperes nem akarta kockáztatni méltóságát; otthon maradtak.

Ez alatt a városban is futótűzként elterjed a hír. Megmozdul a nép. Csoportosulni kezd a piaczon, a nagy templom körül. Itt még ma látványosság is lehet. A kíváncsiság pogányul sarkantyuzza az emberek fiait.

A hogy meglátják az ünnepélyesen vonuló prédikátorokat s mögöttük a karhat talom embereit, fegyveres utczakapitányokat: összeröffenek a népek. Hirtelen kárpátra szakad a város: himnemű és rőnemű pártra. A férfiak a tanács álláspontjára helyezkednek, mint a helyzettel mindig megalkuvók. De a nők, lányok és asszonyok, a szabadszellelem ősrégi képviselői, a deákság mellett rántanak kardot. Igaz, hogy ez a kard csak a gyöngye asszonyi nyelv, hanem azért jaj annak, a kít ez a kétélű fegyver egyszer megvág!

A vásáros Debreczen egyszerre felzudul, mint az ereszteti készülő méhkas. A veres torony ablakában két harangozó könyököl, lesve a dolgok fordulását: hogy mikor kelljen megkondítani a harangot.

„Ő felsége az 1830: 7. t.-cz. 1. és 12. §-ában tett kegyelmes ígérete szerint az e részben fönálló törvények, jelesül 1792. 9. és 1807. 1. t.-cz. szoros betöltésével, szíven fogja viselni azt, hogy a magyar sor- és véghelyi ezredekben tisztek, következőképen tábor-nagyok és stabálisok is született magyarok legyenek.”

Deák Ferencz 1867. január 12 én kelt föllirati javaslatában ezeket mondja:

„Magyarországnak azon kétségtelen joga, hogy védrendszerének megállapítása és bármily átalakítása csak az országgyűlés beleegyezésével jönet létre: egyidős az ország alkotmányával. Midőn 1715-ben az állandó katonaság, mint a védrendszernek újabb és czélszerű módja behozatott, Magyarországra nézve az ország törvényhozása rendelte el azt. Minden bármily csekély változtatás, mely a védrendszert illetőleg azóta nálunk közbejött, az országgyűlés által határozatott e.”

Az 1867: XII. t.-cz. 11. §-a így hangzik: „Ő felségének a hadügy körébe tartozó alkotmányos fejedelmi jogai folytán mindaz, ami az egész hadseregnek és így a magyar hadseregnek is, mint az összes hadsereg kiegészítő részének, egységes vezérletére, vezényletére és belszervezetere vonatkozik, Ő felsége által intézendőnek ismertetik el.”

A sokat emlegetett 1868. augusztus 6-iki királyi rendelet, mely a közös hadügyminiszterhez a magyar születésű tiszteknek magyar ezredekkel való alkalmaztatása iránt van intézve, így szól:

„Az általam legújabb kiadott határozmányok értelmében beható tanácskozás tárgyává tevő ön a szabályokat, melyek hadseregem és hadi tengerészetem tisztjeinek előleptetésére nézve a mult évben általam jóváhagyattak. Amidőn magamnak ezennel fentartom ezen szabályoknak netán szükséges megváltoztatása iránti elhatározásomról önt annak idején értesíteni, már ezuttal tudatom

önnel abbéli akaratomat, hogy az életbe léptetendő új védrendszernek s az ország ismételve nyilvánított kívánatának megfelelőleg, egyszersmind pedig a hadsereg czélszerű szervezése érdekében is, magyar koronám országaiból kiegészített ezredekhez és csapatokhoz — amennyire lehetséges — egyedül az ezen országokban született tisztek osztassanak be.

Egyuttal az ezredi nyelvek megtanulására vonatkozó, ismételve közzétett szabályok a hadsereg összes csapatainak ujabban is emlékeztetőbe hozandók és a tisztek beosztásánál az ezredekben kiválólag divatozó nyelvek ismeretére különös figyelem fordítandó. Ferencz József s. k.”

Érdekes az a fokozatos törvénytelenység, amelylyel a „magyar hadsereg”, majd a „magyar ezredek” kifejezést a miniszteri rendeletek elikkasztották. Így az 1870. június 21-iki honvédelmi miniszteri rendelet a rendes hadseregről, az 1870. január 30-iki közös hadseregről, az 1870. június 25-iki sorhadról és az 1870. július 15-iki állandó hadseregről beszél.

Az 1875. évi 51. t.-cz. emliti először a „közös hadsereg” szavakat. Így született meg a Tisza—Andrássy-féle hadügyi ortodoxia. Deák Ferencz magyar hadseregeből közöset csináltak, ad majorem Austriae gloriam.

Igaza van Veöreös Jenőnek: Resurgemus!

A szegedi honvédkarmester ügye.

A Kossuth-nóta két üteme miatt elbocsátott szegedi honvédkarnagynak, Kerner Jenőnek ügyében — mint szegedi tudósítónk jelenti — ma szenzációs fordulat követke-

— Setit! — rikoltja rá Kisvárdai kazagva.

Szokolait elfutja a méreg:

— Marozsán, Csalánosi! Kelmeteket kérdjük: mit akarnak? Nyissák ki az ajtót, mert fegyveres erővel, armata manu törünk be s akkor keserves dolgok történhetnek!

Megszólal Marozsán mély hangja:

— Domine illustrissime! Ennek a bajnak, az élő Istene mondom, nem mi vagyunk az okai! Ha a magister sértve érzi magát tanítványai részéről, nem az az eljárás, hogy armata manu rájuk törjenek! A mi főiskolánk törvényben biztosítja azt a szabadságot, a melyért ime most is harcolunk! Ennek az ügynek lebonyolítása predikatori ülést illetne, nem pedig utczai ribancgyülevészséget! Mi innen jószántunkból ki nem mozdulunk. Ha kinek baja van velünk: ám törje ránk az ajtót, próbálja meg! De bizony mondom: megkeserüli a magyarok istenét!

A bentlevők rázugták:

— Vivat Marozsán! Ad arma, ad arma!

És megcsendültek a fegyverek.

Kint a küldöttség összenéz nagy busan. Némely szelidebb egyén jótétemények ígéretével (de meg nem adásával) akarja levenni a zendülőket lábukról. Könyörgésre veszik a dolgot, csak Szokolai kékül-zöldül kipukkanó mérgében.

(folyt. köv.)

A Szokolai csapatja pedig közeledik a collegiumhoz.

Suba Janesi újra meghozta a hirt. Jávör Mari elszaladt a városháztól a schöláig, a kapuban adta át az új hirt s aztán loholt vissza.

A deákok fegyverkeznek odabent. A padláson hét darab vasos puskát bakalasztak össze, azonkívül három cétus egy-egy rozsdás fringiat s szolgálattott az ostromolt szenioratusnak. Tizenketten bezárkóztak, a többi az ajtónyíláson lesi: mikor kell vácset kiáltaniok.

A küldöttség megáll kint az ajtóban. Szokolai uram osztja a parancsot. A fegyveresek állják el a főbejárat, ki nem eresztve egy élőleket sem. A hátulsó kis kaput egy fűtővel bezáratja. Maga pedig a predikátorok koszorújával megszállja a szenioratus ajtaját. Odakünn a nép morajlik. Idebent iszonyu csendes minden.

Szokolai szól egyik prédikátornak. A prédikátor megveri az ajtót és hangos szóval kiáltja:

— Ti lázadók, a kik odabent vagytok! Miért zárjátok el az utat előttünk? A nagytekintetű városi tanács nevében felszólítunk benneteket, hogy Marozsán Gergely és Csalánosi Mátyás társatokat, seditiosus fratereket, szolgáltassátok ki hiven a törvénynek, mert ezek bünt vettek magokra! Vigyázzatok ti többiek, hogy eme két lator vermébe ne essetek! Aperite fores! (Nyissátok ki az ajtót!)

A kis Csehi süvölti belől:

— Latrones sunt bestiae! Nos homines sumus! (Latrok a vadállatok! Mi emberek vagyunk!)

zett be. Kerner Jenő ugyanis a lapokban nyilatkozatot tett közzé, a melyben azzal vádolja meg fölöttes hatóságát, hogy a fölmondás valódi okát „nem volt bátorsága“ vele közölni.

A nyilatkozatból kiérzik továbbá az a vád, hogy a honvédtiszti gyűlést, a mely a fölmondási határozatot meghozta, ugyanez a fölöttes hatóság félrevezette. E nyilatkozat következtében vizsgálat indult meg Kerner fölöttes hatósága ellen s előre látható, hogy ez a vizsgálat több nyugdíjazást fog maga után vonni.

Ismeretes, hogy Fejérváry Géza báró, volt honvédmíniszter, hamisítatlan osztrák rendszerrel akarta „nyakát törni“ Kernernek. Az exminiszter ur tudniillik elrendelte, hogy a Kossuth nóta két ütemét tartalmazó melodramája miatt Kerner ellen indított vizsgálatot hagyják abba s idővel valami más ürügy alatt távolítsák el a honvédségtől.

Fölöttes hatósága ezt az időt akkor látta elérkezettnek, mikor Kerner juliusban szabadsagra ment. De közbejött Kerner Jenő nyilatkozata. A honvédelmi miniszterium e nyilatkozat dolgában azonnal elrendelte a legszigorubb vizsgálatot. Kerner Jenő a vizsgálat folyamán kijelentette, hogy parancsnokságával szemben a bátortalanság vádját föntartja mindaddig, míg az az ellene folytatott hajsza valódi okát ki nem nyilatkoztatja. Egy alezredes megvallotta Kerner előtt, hogy tényleg a Kossuth-nóta volt az igazi ok, s azt tanácsolta, hogy kérjen erre nézve a tábornoktól nyilatkozatot. Ezt Kerner meg is fogja tenni.

Érdekes, hogy az ezredparancsnokság megbízásából Kerner fizetését ma egész november hó 31-ig kiutalványozták, holott a fölmondás október végére szól: de ezzel szemben ígéretet vettek Kernerrel, hogy hivatalát még ma leteszi. Kerner az ajánlatot elfogadta, de kijelentette, hogy addig küzd, míg ki nem derül, hogy hazafisága miatt üldözték el a honvédségtől.

A parancsnokság ama tiszték ellen, a kik a tisztgyűlésen Kerner mellett szavaztak, megtorló eljárást indított. Ezt a honvédelmi miniszterium sem hagyja szó nélkül s a tiszték terrorizálása miatt külön eljárást indít a parancsnokság ellen.

Tudósítónk megjegyzi végül, hogy ezt az egész szégyenletes hajsza a Szegedre beosztott osztrák vezérkari tiszték inceszeniroztak.

*

A szegedi hazafias honvédkarmester ügyére vonatkozólag még a következő részleteket olvassuk a „Szeged és Vidéke“-ből.

Kerner Jenő ma megszűnt a szegedi II. honvédkerület zenekarának karmestere lenni, ez az ő nagy port fölvert elbocsátási ügyének újabb fordulata.

A karmester legutóbb tudvalevőleg nyilatkozatot tett közzé, amelyben azzal vádolta meg fölöttes katonai hatóságát, hogy elbocsátása valódi okát nem volt bátorsága vele közölni. A nyilatkozatból továbbá kiérzik az a vád is, hogy ugyanez a fölöttes katonai hatóság a honvédtiszti gyűlést Kerner személye és az elbocsátás szüksége tekintetében félrevezette.

E nyilatkozat a szokott uton fölkerült a honvédelmi miniszteriumba s mint jó helyről értesülünk, a miniszterium vizsgálatot rendelt el a nyilatkozat dolgában. Ennek eredménye az lett, hogy a szegedi 5-ik honvédgyalogezred egyik alezredese tegnap Ebendorf-ból, az ezred mostani tartózkodási helyéről Szegedre érkezett és sürgősen kihallgatta Kerner Jenőt.

A hozzáintézett kérdésekre a karmester határozottan kijelentette, hogy a kérdéses nyilatkozatot igenis ő írta s az abban fölhozott vádat fölöttes hatóságával mind-

addig föntartja, míg csak az az ellene indított hajsza valódi okát be nem vallja s ki nem derül, hogy a honvédtiszti gyűlést valóban félrevezettek. Mert — mondotta Kerner — nagyon csalódik mindenki, aki fölteszi ő róla, hogy a hivatali hanyagságnak ürügyül használt vádját magán engedi száradni akkor, amikor a honvédeknek az ő vezetése alatt bekövetkezett fölvirágzásáról az egész közönség bizonyosságot tehet.

Az alezredes erre azt felelte, hogy az elbocsátás valódi oka csakugyan a Kossuthnóta két üteme volt, de ezt az obstrukció miatt lehetetlen volt nyíltan kimondani.

Kerner ezt írásban kérte az alezredestől, de az ezzel a kívánságával a kerületi parancsnokhoz utasította a karmestert.

A további megbeszélések során az alezredes azt kívánta, hogy Kerner azonnal tegye le hivatalát s hajlandónak nyilatkozzon ezzel szemben azonnal folyósítani november 31-éig számitott járandóságait. A karmester ezt az ajánlatot elfogadta, de kijelentette, hogy igazságáért tovább fog küzdeni. Ennek az eredménye az, hogy Kerner ma végleg megvált attól az állásától, amelyet negyedfél éven át annyi buzgalommal és oly értékes sikerekkel töltött be.

Az ügy egyébként koránt sincs még ezzel befejezve. Mindinkább megbizonyosodik, hogy honvédtiszti gyűlést alaptalan vádak előre bocsátása után szavaztatták meg. Fejérváry Géza báró volt honvédelmi miniszter intézkedéséből történt ez. A miniszter t. i. elrendelte, hogy Kerner ellen a Kossuth nóta miatt kezdett vizsgálatot „lassan-lassan“ hagyják abba s mikor már ez a dolog feledésbe merül, valami más ürügy alatt távolítsák el Kerner a honvédségtől. Ez volt az egész hajsza rugója s e körülmény tudata most már mindent megfejt ebben a szégyenletes dologban.

Kerner nyilatkozata most már a katonai parancsnokságot hozta zavarba, mert Kozlovsky miniszter távolról sem azonosítja magát ezzel az alattomos eselszövénynyel s úgy halljuk, hogy az egész ügyet szigorú vizsgálat tárgyává fogja tenni. Mert olyan részletei is vannak ennek a dolognak, a melyek a legalaposabb kitesztázást kívánják. Így például határozottan állítják, hogy az ezredparancsnokság becsületügyi eljárást indított ama tiszték ellen, akik a tisztgyűlésen Kerner mellett szavaztak. Nem egyéb ez a leghallatlanabb terrorizmusnál s ha ez a dolog valóban bizonyul nem az üldözött tiszték, hanem a parancsnokság fogja meginni a levét.

Mindezek után pedig jegyezzünk meg egyet. És ez az, hogy a honvédtiszti gyűlés eljárásának helyességéhez szó sem férhet. — A hiba azokat terheli, a kik különféle állűrügyek alatt hangulatot csináltak Kerner Jenő ellen.

Kertben.

Átal a csapáson elbarangolok.

Nyílnak a virágok, szőlő mosolyog.
Egyre sugnak-búgnak a zöld levelek,
Egy-egy pajkos ágbog némán incesleg.

Nyílnak a virágok, szőlő rengedez.
Szellő szárnyán fáradt lepke leingedez.
Szívom a violák édes illatát . . .
Szár bogár duruzsol, zúg felettem át.

Fent a pajta-szélben fészkel egy madár,
Mintha félne tőlem: halkan, lopva jár.
Meg-megül az ágon, néha dalba fog,
Néha kis fiának altatót gagyog.

A veréce lábán vén pók álnokul
Balga légyre lesve titkon megvonul,
S míg a vén keresztes jó fogásra vár,
Hálóját letépi nagy dűgő bogár.

Néma csöndben egy-egy ért gyümölcs le hull,
Mint az ember is, ha napja alkonyul.
Hangyanép reátör ott lenn jó korán,
Dózsól, mint örökös: holtja gyásztorán.

Lassan száll az alkony. Szenderg a vidék.
Visszapillant a nap, lángol és kiég.
Szél sohajt a lombon; vén fa bólogat,
Szomszédjának kíván esőndes álmokat.

Kint a csösz köszönt rám, vállán fegyvere,
Most kerül. Kutyája némán megy vele.
Távol kut csikordul. Ott meg egy merész
Csöp legény a gáton vigan fűtyörész.

Messze, dülő végén, az est fátyolán
Elmosódva tűn fel egy ifju s leány.
Csillagokra néznek, úgy merengenek . . .
— Ránk borulnak lágyan a magos egek.

(Debreczen.)

Oláh Gábor.

NAPI HIREK.

Pap Zoltán kerülete.

Az ország minden részéből számszámra érkeztek Pap Zoltánhoz a levélbeli és távirati üdvözlések, amiért batran szembeszállott a hatalom galád megvesztegetési kísérleteivel s fellépésével megbuktatta a grancsár uralmat. Pap Zoltán választókerületének minden községéből kapott számtalan üdvözlést, de a választók most együttesen egy nagy gyűlésben is ki akarják fejezni bizalmukat és ragaszkodásukat szeretett képviselőjük iránt. A tiszalöki kerületet Pap Zoltán fényes diadaljal szerezte meg a függetlenségi eszmének. Nemes hűséggel vonzódik ez a nép Pap Zoltánhoz, rajongó szeretettel veszi körül képviselőjét. Az augusztus 30-án tartandó kerületi nagygyűlésre Veress Ferencz pártelnök és Homolay Gyula pártjegyző a következő kiáltványban hívták meg a népet:

Tisztelt polgártársak! Tudják önök mindannyian, hogy azt a becselenséget, azt a vesztegetési merényletet, mely szeretett hazánk ellen elkövetetett: kerületünk képviselője, dr. Pap Zoltán ur leplezte le s ő volt az, aki a neki szánt vesztegetési ezreket a parlament asztalára letette s ezen igaz törvényhozói eljárásával, úgy politikailag, mint társadalmilag elévülhetetlen érdemeket szerzett. Becsületbeli hazafias kötelességünk nekünk a kerület polgarainak, hogy szeretett képviselőnknek, nagyságos dr. Pap Zoltán urnak ezen ténykedéseért, elismerésünket és köszönetünket mentől impozánsabb módon nyilvánítsuk meg, — s ezen szívünkhez nőtt igaz embernek — hazafias, korrekt eljárásából őt ért ragalommal szemben — mi a kerület ezrei az elégtételt megadjuk. Felhívjuk azért önöket, hogy ezen kötelesség szíves teljesítésére s az alábbi tárgysorozat letárgyalására Tiszalökön a piactéren 1903. augusztus hó 30-án délután 3 órakor tartandó kerületi nagygyűlésre mentül számosabban megjeleni sziveskedjenek. Tárgysorozat: 1. Indítvány tárgyalása, dr. Pap Zoltán képviselő urak adandó előismerés- és elégtételadás tárgyában. 2. Nsgs. Kossuth Ferencz országos pártelnök ur üdvözlése a pártelnökség átvételéért. 3. Az országos párt üdvözlése a pártegység helyreállásáért. 4. Központi intéző választmány választása tárgyában indítvány tárgyalása.

Személyi hírek.

Bakonyi Samu dr. a debreczeni II dik választó kerület szeretett országgyűlési képviselője, pár napig itthon időzvéen, ma Budapestre utazott. Vértesy Gyula dr. kiváló íróársunk, Szobanvarmegye tanfelügyelője Debreczenből Ér-Endrődre utazott, a hol dr. Falussy Árpád, a jeles fővárosi ügyvéd, kuriáján és családi körében tölt néhány napot.

Egy ezredes a magyar szolgálati nyelvről.

A múlt szombaton, aug. 22-én, a szegedi szabadelvű párt nagy gyűlést tartott, melynek tárgya annak vitatása volt: csatlakozzék-e a szegedi szabadelvű párt a debreczeniek ismeretes, hazafias határozatához, melynek értelmében nyílt és határozott állást foglalnak el a hadseregre vonatkozó nemzeti követelések mellett? A gyűlés, nagy vita után, kimondja a szegediek csatlakozását a debreczeni szabadelvű párt határozatához. Legérdekesebb ebből az egész gyűlésből egy nyugalmas zott ezredesnek, Kerner Pálnak a nyilatkozata. Ez a rövid beszéd félreérthetetlenül jellemzi az egész ország hangulatát, a nemzeti jogok követelése tekintetében. Mikor már egy volt ezredes úgy nyilatkozik, mint ez a derék Kerner Pál, akkor eljött az idők teljessége arra, hogy a gyűlőt, gyalázatos osztrák csácsogó nyelvet kilökjük örök időkre a magyar hadsereg használatából. Ha a hadsereg vezetői emberei érzik a magyar nyelv roppant hatalmát és vezérlésre való alkalmasságát: mit teketóriáznak odafent a nagy és legnagyobbfejük? Gyászindulót az egész fekete-sárga frekvenciának! Különben a Kerner Pál ezredes nyilatkozata így hangzik:

Katona vagyok és nem sokat politizálok, de azt tudom, hogy a magyar nyelv fejlettebb a hadvezetésre, mint a német, a mely latin és francia szavakat használ. Veöreös Jenő győri ügyvéd könyvét ajánlom mindenki figyelmébe. Szilágyi Dezső sem mutathatta volna ki meggyőzőbben a magyar hadsereg követelésének jogosságát. Az a kérdés: akar-e a párt vezérszerepben maradni? Ha igen, vegye kezébe a szabadság lobogóját, ha nem, oszoljon szét! Minden vezér nagyobb tettekre képes, ha tudja, hogy lelkes csapat áll a háta mögött. Hívjuk meg Lázár képviselőt és kérjük föl, hogy Szeged egész népe előtt beszéljen. (Élénk helyeslés.)

Régi történetek

gyűjtő czim alatt érdekes visszaemlékezések közlését kezdjük meg „Csarnok” rovatunkban. Az öreg 48—49-es huszár Morvay Károly kedves ur bátyánk, margittai tuskulánumban irogatja, tarlózgatja ezeket a jóízű, a régi jobb idöket felelevenítő, jellemző és eredeti történeteket, melyeket bizonyosan szeretettel fogadnak az olvasók. Kívánjuk, hogy kedves öreg bátyánk és íróársunk még sokáig rovgassa

és irogassa minekünk az ilyen jóízű öreg történeteket.

Dóczy József új nótái.

Az országszerte híres debreczeni nótáinak tiz új nótavirága termett. Istensugallta, magyar izü, magyar lelkü dalok ezek a Dóczy-nóták. Szárnyára veszi a hir, szájjára veszi a nép és fényes palotákban, napfényes mezőkön, drága hangszerszámon, paraszti szájakon zeng a szivből fakadt egyszerű szép dallam. A most, Temesváron megjelent tiz új Dóczy-nóta két gyönyörű kiállítású füzetben száll szerte a hazában. Az elsőben öt lassu hullámzásu, bánatos, elandalító, magyar motívu hallgató nóta kapja meg a szívet: köztük a „Repülj madár, repülj” kezdetü kurucz-ének, olyan, mintha a Bihari szárazfájáól szakadt volna. A második füzet öt pattogós csárdást foglal magában; nem sok idő múlva dalolják ezeket legények és lányok. A dalokat dr. Balázs Emil írta át zongorára. A pesti könyvnyomdában met-szett s igazán gyönyörű alaku két füzetnek együtt 4 korona az ára. Tudjuk, hogy a debreczeni közönség is, a mely mindenha büszke volt nagytehetségü fiára, ezuttal is kész szívvvel fogadja és tanulja, énekl, zongorázza Dóczy Józsefnek ezt a tiz új, szivből fakadt, sirvavigadó nótáját.

A homokkert

II. járás birtokossága f. hó 16 ikán tartotta meg a rendkívüli közgyűlést: melynek I-ső tárgya volt a Harmat Gergely ur lemondása folytán üresedésbe jött kertgazdai tisztség betöltése. Megválasztott kertgazdál egyhangulag Harsányi Gusztáv kir. törvzs. bíró ur: helyettesül pedig Békessy András jegyző.

Katonatisztek tüntetése a hazai ipar ellen.

Kolozsvárról kapjuk ezt a felháborító hirt, hogy az ottani közös hadseregbeli tiszteknek úgy látszik fejükbe szállott az obstrukció, mert vagy két hét óta az üzletekben és vendéglőkben a hazai ipar ellen tüntetnek. A magyar gyárakból kikerült ipari és fogyasztási cikkekert sértő kifejezések mellett visszavetik és osztrák árukat követelnek, úgy, hogy a kolozsvári kereskedők, kik az EMKE akciója folytán az egyes cikkekert már csakis hazai forrásokból szerzik be, kénytelenek volnának a katonatisztek számára osztrák árukból külön raktárt tartani, hogy kívánságaikat kielégíthessék. A kolozsvári kereskedők és iparosok ebből kifolyólag most egy országos mozgalmat indítanak, a melynek célja az, hogy a honvédelmi kormányt felhívják arra, hogy ezentul a magyarországi kaszányák kántinjaiban lehetőleg magyar iparcikkekert szabadjon csak árulni. De sokkal élénkebb az a válasz, a melyet a győri közönség szándékozik adni a kolozsvári tüntető katonatiszteknek. A győri előkelő társaság hölgyei a mostani válságos politikai helyzetet ugyancsak egy kis tüntetésre akarják felhasználni: az a szándékuk, hogy a legközelebb Győrött összpontosuló háziezred kétféjü sasos zászlóját megkoszorúzzák. Amde Győrött tudomást szereztek a kolozsvári közös hadseregbeli tisztek tüntetéséről és így az egyébként sem valami nagy tetszéssel fogadott zászlókoszoruzás ellen valóságos állást foglal a győri közönség az ottani sajtó nagy részével egyetemben. — A nők tapintatossága menten csödbe ju, hat

oly tere lép, a mely az ő gondolatviláguktól kissé távolabbra esik. A magyar nő szive tele van honszerellemmel, de politikával sohasem foglalkozik. Ennek a kétféjü sasos győri zászlónak a megkoszoruzását a mai zavaros politikai viszonyok között — amelyet egyenesen a védtörvények szültek — a legjobb szándék mellett sem vallhatja egy igaz magyar sem tapintatosnak. A legrégebb és a legnagyobb magyar erények egyike a hadizászlók védelmezése. Amde ami sohasem jutna eszébe egyetlen magyar férfinak sem, hogy kétféjü sasos zászlót megkoszorúzzon kitüntessen, az erre való alkalmat a legrosszabbkor választották meg a győri hölgyek. Más időben, más körülmények között egyszerű udvariasságnak nézné ezt a hölgyek részéről mindenki, ma tüntetésnek látszanék tüntetésnek a nemzeti akarat ellen. Az a kellemetlen visszhang, melyet a győri hölgyek szándéka az ottani közönségben keltett, már teljesen lerombolta a kitüntetés illuzióit, úgy, hogy most aligha enged meg maga az ezred, hogy a koszoru helyet foglalhasson a kétféjü sasos lobogón.

A „Debreczeni Dalegylet” hangversenye.

A híres multu, sok diadalkoszoru ki-vivott „Debreczeni Dalegylet” szeptember 3-án, Mácsay Sándor karnagy vezetése és Rác Károly zenekarának közreműködése mellett a nagyerdei vigadóban zártkörű „történelmi hangverseny-estélyt” rendez. Előre felhívjuk a széperit lelkesedő közönség figyelmét erre a nagyszabásu, csupa régi, II. magyar, kurucz dallamokból, gunyos, tréfás és szomorú hangu zeneszámokból összeállított hangversenyre, mert ehhez hasonló igen ritkán zendül meg Debreczen falain belül és kívül. — Belépti díj személyenként 2 korona családjegy 3 személyre 4 korona. Alapító és pártoló tagok fél díjat fizetnek. A hangverseny 9 órakor kezdődik. Műsora a következő:

I—III. sorozat. Összevont történelmi hangverseny 1100—1850-ig. Műsor: 1. Zrínyi Miklós halála: Rác Károly és zenekarától. 2. Összefoglaló rövid bevezetés. 3. Regős ének a csodaszarvasról. (Szláv eredetű pogány magyar dal 1100 ból) Férfikarra átirta Mácsay Sándor. Előadja a Dalegylet. 4. „Jersze emlékezzünk” kezdetü dal 1538-ból. Szerzette Farkas András. Férfikarra átirta: Mácsay Sándor. Előadja a Dalegylet. 5. Egervár viadaláról való négy ének. Tinódy Sebestyéntől (1541—1553.) Férfiöarra átirta: Mácsay Sándor. Előadja zenekiserített Nagy András egyleti m. tag ur 6. Gályarabok éneke (1674) Férfikarra átirta Mácsay Sándor. Előadja a Dalegylet. 7. Rákóczi imádsága. (1710). Férfikarra írta: Káldy Gyula. Előadja Dalegylet. 8. Csinom Palkó (kuruczdal 1705.) Előadja zenekiserittel: Nagy András. 9. Czinka Panna nótája. Előadja: Rác Károly és zenekara. 10. Tréfás dal a német tánczra Horváth Ádámól (XVIII ik század vége.) Férfikarra írta: Káldy Gyula. Előadja: a Dalegylet. 11. Gunydal II-ik József császár idejéből. Férfikarra írta: Káldy Gyula. Előadja: a dalegylet. 12. Legyen úgy, mint régen volt . . . (1810) Férfikarra írta: Mácsay Sándor Előadja: a Dalegylet. 13. Klapka induló (1848.) Rác Károly és zenekarától. 14. Csataadal Petőfitől (1849.) Zenéje: Huber Károlytól. Előadja: a Dalegylet. 14. Repülnél lelkem . . . Tompa Mihálytól (1850.) Férfikarra írta: Mácsay Sándor. Előadja: a Dalegylet. A műsor többi számát Rác Károly zenekara látja el — hajnali 2 óráig. A bevezető ismertetésről Csurka István egyleti titkár gondoskodik. E műsor megszakítás nélküli egymásutánban fog előadatni, mely idő alatt a m. t. hallgató közönség a

sorszékében foglal helyet. Jegyzet: Az I., II., III-ik, valamint ez összevont, továbbá az 1903. év december hó 3-án, a „Bika”-ban tartandó IV. történelmi hangverseny összes dalainak történelmi ismertetését magában foglaló terjedelmes füzet (Kalauz) Eperjessy István könyvkereskedő urnál, este pedig a pénztárnál 40 fillérért kapható.

A csizmadia iparszövetkezet kérelme.

Az ipartestület kebelében pár hét előtt megalakult csizmadia iparszövetkezet nevében az ipartestület elnöksége azzal a kérelemmel fordult a tanácshoz, hogy helyiségébe díjtalanul vezettesse be a légszuszívítást. A 2000 korona költséget igénylő kérelmet azal indokolja az ipartestület, hogy a szövetkezet igen nagy légszuszívítógépesítő és így a városnak csak érdeke lenne, hogy a bevezetést eszközölné. A tanács mai ülésén foglalkozott ezzel a kérelemmel és a kérelmet, miután a szövetkezetnek már megalakulása-kor 5000 korona segélyt nyújtott, nem teljesíti.

A városházáról.

Oláh Károly tanácsnok és dr. Tóth Emil jegyző szabadságidejük letelvé, ma megkezdették hivatalos működésüket.

Huszárok a nagygyakorlaton.

A nagyváradi 2-ik honvédszázad ezred, a Debreczenben állomásozó századokkal együtt, tegnap délelőtt indult el a Pestmegyében tartandó nagygyakorlatra. A huszárok festői elvonulását nagy közönség nézte. Pestmegyében a huszárok a 4-ik honvédszázadot fogják kiegészíteni.

E heti bűnügyi főtárgyalások.

1903. Augusztus hó 24-én hétfőn. Felelőbíró ügyek nyilvános tárgyaláson vétések és kihágási ügyekbe, ugyan az nap még Itéletírdetések is. Augusztus hó 26-án szerdán főtárgyalások ifj. Rakovits Zsigmond s társa ellen, lopás büntette, Rostás Anna s társa ellen, lopás büntette, Ósz Varga Julianna ellen, összbüntetés, Tóth Szőke István ellen, összbüntetés, Steinberger József ellen, összbüntetés. Augusztus hó 28. pénteken. Veress József ellen, erőszakos nemi közönség kísérlete, Dankó János ellen, gond. o. ozot sulyos testi sértés büntette, Nagy Sándor ellen, család büntetése.

Debreczeni katonák a trónörökös parancsnoksága alatt.

Katonai forrásból vesszük a következő érdekes hírt: A lippai királygyakorlatok alkalmával a zárógyakorlatok kezdetén, valószínűleg szeptember 5-én Ferencz Ferdinánd trónörökös, aki táborszernagyi rangot visel, veszi át a nagyváradi 17 hadosztály parancsnokságát melybe a debreczeni 39. aradi 33. a nagyváradi 37. gyalogezredek és a csabai 101. gyalogezred fehértemplomi zászlója tartozik. A trónörökös most három éve, a buziási királygyakorlatok alkalmával is személyesen vezette a 17. hadosztályt s a király akkor különösen dícsérettel emlékezett meg róla. A debreczeni háziezredet tehát az idén is Ferencz Ferdinánd trónörökös vezeti a király elé.

Értesítés.

A debreczeni ev. ref. főgimnáziumban az 1903-1904. iskolai év szeptember hó 1 napján nyílik meg. A fölvételek, beiratkozások szeptember 1-8 napjain történnek, és pedig szeptember 4-ig csak protestáns vallásúak, azontul bármely vallású növendék

kek jelentkezhetnek fölvételre. Első sorban az előjegyzett tanulóknak van joguk a beiratkozásra, kik szeptember 4-ig jelentkezni kötelesek. Az iskolai év ünnepélyes megnyitása f. évi szeptember hó 9 napján délelőtt 9 órakor lesz, mely után a tanítás azonnal megfog kezdődni. A vizsgálatok határideje: 1. Javitó és pótló vizsgálat a VIII. osztályból szeptember 1-én; az I-IV. osztályokból szeptember 2-án, és V-VII. osztályokból szeptember 3-ik napján. — 2. Fölvételi vizsgálatok bármely osztályból: szeptember hó 1 és 2. napjain délelőtt. — 3. Magánvizsgálatok: a VIII. osztályból szeptember 1-én; az I-IV. osztályokból szeptember 5-én; és az V-VII. osztályokból szeptember 7-én; délelőtt az írásbeli, — délután a szóbeli vizsgálatok. — Az ev. ref. főgimnázium Igazgatósága.

A debreczeni ev. ref. egyház

iskolaszéke 1903. év aug. hó 26-án d. u. 4 órakor az egyház tanácstermében ülést tart.

Hajdu-nánásiak az aradi vesztőhelyen.

A hajdu-nánási dalosegyesület hatvan tagja Szent István napján Temesvár felé utaztában, Aradra érkezett, ahol kiszálltak és megkoszorúzták a vértanúk kivégzési helyét. Miután a megérkezésükről senkit se értesítettek, nem várták őket, csak Joó Béla városi árvaszéki ülnök, aki véletlenül a vasuti állomáson volt, szegődött önként vezetőnek hozzájuk. A hajdunánásiak zászlójukkal kivonultak a vesztőhelyre; ott két hazafias dalt énekeltek, elnökük Nagy hajdunánási ügyvéd lelkes, ékes szárnyalású beszéd kíséretében koszorút helyezett a vesztőhely emlékoszlopára. Azután visszamentek a vasutra és tízenegy óra után folytatták az utjukat Temesvárra. A kegyeletos, hazafias aktus egész csöndben folyt le, úgy hogy Aradon alig tudtak róla.

Szociálisták gyűlése.

A debreczeni nemzetközi szociáldemokrata párt tegnap délután a Széchenyi-utca végén levő térségen nagygyűlést tartott. A gyűlést 4 órakor Szabó Endre elnök nyitotta meg mintegy 1500 főnyi tömeg előtt. Jegyzőnek Borsi Lajost tették. Első szónok Nánássy Lajos volt, ki az általános és titkos választói jogról tartott tartalmas beszédet. Érvekkal támogatott beszédét a jelenlevők megélték. Utána Gál István beszélt szintén a választói jogról. Ismertette a folyó hónap 2-án Budapesten az Aréna ut végén tartott népgyűlés határozati javaslatát. A határozati javaslat szerint az ottani népgyűlés feliratot intéz az országgyűlési függetlenségi párthoz s kéri fogja a pártot hogy a nemzeti követelések mellé vegye pro rammjába az általános és titkos választói jogot és az obstrukciót addig ne szüntesse be, míg a többi követelések mellett is meg nem adják. Gál István felszólította a tegnapi népgyűlést, hogy hasonló tartalmu határozati javaslatot hozzon és azt az országgyűlési függetlenségi párttal közölje. A népgyűlés Gál István felhívására elhatározta, hogy a fővárosi népgyűlés feliratot intéz. Ilyen tárgyú és szellemű népgyűlés tegnap az ország 32 nagyobb városában is volt. A népgyűlésen a rendőrséget Ács Nagy Ferencz rendőrfogalmazó és

Szőcs Lajos rendőrbiztos képviselték. A népgyűlés fél hétkor teljes rendben ért véget.

Kamarai közlemények.

A debreczeni kamara területi iparosainak és kereskedőinek figyelmét az alábbiakra felhívja: Tüzifa szállítás. A debreczeni kir. törvényszék a maga és a kerülete alá tartozó járásbiróságok részére szükséges mintegy 1300 m³ tüzifa szállításra 1903. szept. 6-iki pályázati véghatáridővel árlejtést nyitott. Bánatpénz 300 kor. Anyag-szükséglet. Tüzálló anyag díztosítására 1903. szept. 10-iki lejáratú pályázatot hirdet a magy. kir. áll. Ásagyarak központi igazgatósága. Bánatpénz 5%. Egyenruhák szállítása. MÁV. igazgatósága egyenruhák szállítására pályázatot hirdet. Határidő szept. 15. Utépítés. Szatmármegyei építészeti hivatal utépítésre pályázatot hird. t. Pályázat összege 22607 kor. — Bőrrau anyagok szállítására. MAV. igazgatóság bőrrau anyagok szállítására pályázatot nyit. Határidő szept. 18. Bánatpénz 5%. Különféle munkálatokra hirdet pályázatot a kolozsvári üzletvezetőség. Határidő szept. 15. Az itt felsorolt pályázatokra vonatkozó részletes felvilágosításokat a kamara (Piac-u. 69.) úgy levélben mint szóbelileg szívesen ad.

Öngyilkosság és hirtelen halál.

Ma délelőtt 11 órakor a Teleki utca 75. számú ház kapuja alatt egy asszony holttestére akadtak. Kiletét nem tudták megállapítani, csupán azt, hogy halálát szívizület okozta. — Ugyancsak ebben az időben a Kossuth-utcai temetőben egy férfi holttestét találta meg a csösz. A külső jelekből öngyilkosságot lehet következtetni. Ki lehet az öngyilkos? Nem tudják. A holttesteket boncolás végett a kórházba szállították.

Műkedvelő előadás.

Tegnap este Szabó Miklós táncztanító tanítványával a Margit fürdő színpadján jól sikerült műkedvelő előadást rendezett. Az egyes műkedvelők Szigligeti Edének régi jó népszínművét, A csikóst játszották nagy közönség előtt. Az utolsó roham című történelmi látványossága, melyet a szerző adott elő. Utána Tóth Sándor szavalta Petőfi örültjét. Mindkét számot a közönség zajosan megtapsolta. Az előadás 8 órakor kezdődött. A műkedvelőket Kozma András tanította be őket nagy buzgalommal. — A nők közül különösen kiváltak: Nagy Izabella Karvasiné szerepében egyes játékával. Nagy Mariska Kis Rózi szerepében szép hangjával; azonkívül Nyitray Mariska és Cséki Rózsika. A férfiak közt legjobb volt Kozma A. rendező Márton csikós szerepében, kit a nyílt színen többször megtapsoltak és egyik dala után Szabó Miklósné gyönyörű válszalagot adott át neki. Czigányáért sok tapsot kapott Szentessy Pál, jó volt Kiss Sándor Asztolf szerepében és Tóth Sándor, mint Ormódi Beacze; Balázs Gyula és Vincze Sándor szintén ügyesen játszottak. Az egész előadás nagy igyekezetre és jó rendezésre vallott. — Az úgy erkölcsileg, mint anyagilag jól sikerült mulatságot táncz követte.

Szt. István napja Karlsbadban.

Karlsbadban mint ottani tudósítónktól értesülünk a magyar fürdőző közönség hazafias kegyelettel, gyönyörű ünnepély keretében ülte meg Szt. István napját. Az impozáns ünnepély a róm. kath. templomban

folyt. e. A magyar hazafiakkal zsufolásig megtelt templomban az ünnepi misét Dr. Pároy egri püspök ulebrálta, a ki a mise vegeztével emelkedett hangú magyar beszédet mondott és imájába befoglalta Magyarország politikai válságát is, annak szerencsés, a nemzet nyugalma helyreállító lebonyolításáért könyörögve az Istenhez. E nemzeti ünnepen az ott időző magyarokat még más kellemes meglepetés is érte, a mennyiben a cseh zenekar a reggeli sétatangverseny alkalmával a Rákóczy-indulót játszotta. Igen jó hatást tett a magyar vendégre több szálloda tulajdonosnak az a kedves figyelem, hogy augusztus 18-án magyar nemzeti zászlókkal lebogóztak fel hazáikat. Ha megemlítjük még, hogy az olvasó termekben magyar hírlapok kellő számban allanak a magyar vendégek rendelkezésére mindebből nyilvánvaló lesz, hogy a magyarok Karlsbadban minden tekintetben jól érzik magokat.

Debreczeni rövid hírek.

Nagy botrányt idézett elő ma reggel 6 óra tájban Nikita György 25. számú berkecsis a József-királyi-herceg-utczán. Valami miatt összekülböztött Szabo Istvan Nyil-utczai lakossal, a kívül birokra ment. Majd egy vasdarábba ellenfelét úgy fejbavagta, hogy azt azonnal előntötte a vér. A veszekedésnek a rendőrök vetettek véget, a kinek mind a ket felet a központra szállították. — **Névmagyarosítások Debreczenben.** A belügy-miniszterium által kiadott hivatalos statisztika szerint az elmúlt évben Debreczenből összesen tizenketten magyarosították meg a nevüket. — **Tűzijáték.** Juhász Gyula pirotechnikus tegnap este sikerült tűzijátékot rendezett a csónakázó tónál. A tűzijátékban nagy közönség gyönyörködött s a szépen sikerült műsorszámok után zajosan tapsolta Juhász Gyulát. **Angelotti mulató.** Vidám hangulat uralkodott tegnap este az Angelotti mulatóban, melyet teljesen megtöltött a közönség. A változatos műsort a tarsulat jeles erői töltik be, kik közül Komlósi Emmát dalaiért, Réteit az előadott sikerült kuplékért szívesen üdvözlö a közönség. Göndör Aurél Katsa cigányja pedig páratlan. A jeles artista rövid idő alatt a közönség kedvence lett. Az est főérdekessége Karmelinnek szenzációs mutatványai voltak. A gondolat olvasással barmulatba ejtette a közönséget. Végül megemlítjük még, hogy az előadott bohózatban és szereplőim kitünően mulatott a közönség. — **Öngyilkos leány.** Megirtuk, hogy Szatmári Eszter 17 éves szép leány marólugot ivott, mivel felt, hogy gyógyíthatatlan betegsége, a tüdővész soka fogja gyötörni. A szegény leányt a közkórházba szállították, hol tegnap reggel dezára annak, hogy az orvosok mindent elkövettek megmentésére — meghalt. A szerencsétlen leányt holnap temetik. Valószínű, hogy a rendőrség a boncolást mellőzni fogja. — **Football match a Sporttérén.** A debreczeni toroaegylet első osztályu csapata küzdött az Egyetértéssel tegnap délután. Az eredmény, mint előrelátható volt, a Dike. fényes győzelmével végződött. Bar az ellenfél játékosai is szép összejátékot mutattak be, mégis mind a két halftimeben a Dike. ügyes csatársora ellen biába küzdött. Az eredmény 6 goal volt, melylyel szemben egyetlen egyet sem érték el a derék Mavistak. — **Térzene a czipészkiállításban.** Tegnap délután 4 órakor a Simonffy utczai czipészkiállítási pavillonban térzene volt. A tézzenét Schiller János karmester vezetése alatt a M. Á. V. műhely munkásaiból alakult Egyetértés zenekar szolgáltatta a következő műsorral: Nyitányul három indulót és Erkel Ferencz Hunyadiából egy részletet

játszottak. Utánna Zichsenek egy keringője, majd a Magyar király induló Hubertól került előadásra. Ezt követte Keller Bélának Rákóczi nyitánya. A térzene a Mária Valerie indulóval 6 órakor véget ért. A kiállításnak tegnap mintegy 500 látogatója volt. A látogatókat, valamint szombaton a polgármestert is a kiállításban Széplaky József kalauzolta.

Dr. Boldisár Kálmán

Rákóczi- és a kuruczokról írott könyve lapunk kiadóhivatalában 30 fillérért kapható. Kapható lapunk összes kihordóinál, a tözsdékben és könyvkereskedésekben.

Popper Dávidné

okleveles szülésznő lakása Debreczen, Hatvan utca 31 sz. az udvarban.

Stone Alex bankirodáját

Széchenyi-utca 19. szám alá (bejárat Simonffy utca 20. sz. alatt is) helyezte át. **Törlesztéses** és mindenféle kölcsönöket legelőnyösebben eszközöl.

Két debreczeni diák szerencsétlensége.

(Haláltusa a hullámok közt.)

Nagyváradról írják: Megrázó jelenetnek voltak tanúi tegnap délután azok, akik az ugynevezett négyes-gát mellett a Körös hűvös hullamaiban kerestek enyhülést. A fürdőzők közül két fiatal diák veszedelmes helyre uszott ki, s egyikük az örvénylő habokban lelte halálát, a másikat egy bátor asszony mentette ki a hullámokból.

Pár nappal ezelőtt a malőrje folytán sokat emlegetett Fabian József pénzes levélherdőhöz látogatóba érkezett két diák rokona: Turóczy József és Némethy Géza debreczeni gimnazisták, akik gyalogszerrel jöttek Nagyváradra. Tegnap délután a diákok engedelmet kaptak, hogy fürödni menjenek a Körösre, azonban előre is figyelmeztették őket, a szeszélyes folyó örvényeire.

A fiuk a négyes gáthoz mentek le, de mivel resteltek a többi fürdőzők közé gyűlni, kissé lejjebb szálltak a vízbe. Egyideig vidáman lubiczkoltak a habokban s Turóczy József váltig biztatta a társát hogy usszanak a folyó közepére. Alig tettek pár lépést az elől uszó Turóczy József hirtelen elkialtotta magát:

— Jaj elmerülök! Segits Géza!

Társ a hirtelen lendülettel oda uszott, de ebben a perczen ő is elmerült. A közben fürdőzők figyelmessé lettek a fiuk segélykiáltásaira s azonnal a megmentésükre siettek. A mentők egyike egy derék asszony Golden Józsefné Némethy Gézát szerencsésen utólérte és a partra uszott vele. A másik azonban eltűnt az örvénylő hullámok között. Amíg a parton összeverődött emberek egyrésze a kimentett fiu élesztgetésével volt elfoglalva, többen az alamerült diákok keresték. Hosszas kutatás után reá is akadtak a holttestére, melyet a part mentén vedttek föl a hullámok. Életre hozni a szerencsétlen fiut nem lehetett.

Eközben jelentést tettek a rendőrség-nél is, ahonnan Becsey Ignác rendőrörmester hajtattott a szerencsétlenség helyére, ahonnan Turóczy József tetemét elszállították a rokonok lakására.

A tragikus véget ért diák szüleit táviratban értesítették a szerencsétlenségről.

A főhadnagy kutyája.

A „Függ. Magyarország”-ból olvassuk: Az esemény minemősége révén fordítva is lehetne írni: a kutya főhadnagya . . .

Hanem ne bántsuk a tiszt urakat, tudniillik hagyjuk meg nekik szellemi fegyvereiket: a káromkodást. Ha elsajátítanók főhadnagy ur Sidvisics től, holnap talán már maródit jelentene:

— Melde gehorsamst, elvesztettem a műveltségemet.

Meghagyjuk hát neki szellemi kincsét s egyszerűen csak ide iktatjuk azt a felháborító esetet, amelynek szereplői egy ártatlanul kikötött magyar huszáron kívül Sidvisics főhadnagy és kutyája.

Még e hónap elején történt, hogy a nyiregyházán állomásozó 14. huszárezred 6 dik százada manöver közben Búd-Szent-Mihályra érkezett. A századdal ment egy Sidvisics nevű főhadnagy is, akit a saját négyes fogata követett a század után. A négyest a főhadnagy saját kocsis hajtott, a hajtókocsi hátuljában pedig a tisztiszolga ült, hogy öleiben tartsa a főhadnagy ur kutyuskáját. A lovak megbokrosodtak, a kocsi feldőlt s a privátdiner kutyástól együtt messze kiesett az országuttra. A katonának — edzettebb csontjai lehettek, mint a kényeztetett ölelnek — nem történt komolyabb baja, ellenben a kutyuska úgy esett, hogy a nyakat törte. Irtózatoss káromkodásban tört ki erre Sidvisics főhadnagy ur s a fölötti dühében, hogy nem a tiszt szolga, hanem a kutya törte a nyakát, a szerencsétlen közhuszárt két órai kikötésre ítélte.

A kikötést pedig oly kegyetlenséggel hajtották végre, hogy a katona egy órai fűgés után kékült-zöldült a kintol. Husába bevágódtak a kötelek s már alig tudott nyöszörögni, amikor jelentették a főhadnagynak, hogy baj lesz . . .

A főhadnagy ekkor „elengedte” a második órát s a szerencsétlen embert leoldották. Miután pedig nagyon odáig volt, a főhadnagy ur fájdalomdíj fejében két koronát dobott oda a legénynek.

Ez az eset, amelynek szemtanúi: Pál István és Oláh Péter jómódu b.-szt.-mihályi gazdák bárhol hajlandók tanuszkodni az előttük lefolyt embertelen cselekedetről.

És most mit szóljunk? Nem tudjuk, vajjon a gyalázatos tett nyilvánosságra hozatala folytán ezredparancsnokságától megkapja e méltó büntetését ez a Sidvisics nevű főhadnagy? Mi felhívjuk reá az illetékes körök figyelmét. Am de, még ha szolgálati uton megbüntetik is, ez nem elegendő megtorlás. Az ilyen fajta, a felvilágosodottság, az emberiség teljes hiányában szenvedő tiszt azt a megvetést érdemli meg, amely kijár minden olyan embernek, aki hatalmával rutul visszaélve ártatlan embert kínoz meg.

Lehet, hogy Sidvisics urnak ez nem fog annyira fájni, mint a szolgálati kasszárnyaáristom. Külömbözők a felfogások s mi ezzel magára is hagyjuk a főhadnagyt.

Van azonban az éremnek egy másik oldala is. Mikor a nemzettől létszámemelet, áldozatot kérnek, akkor eszünkbe kell hogy jusson: vajjon a magyar nemzet véradója arra való-e, hogy abból egy ember keserves adóját, egy tiszt ur kutya őrzésre fordíthassa? A hadgyakorlatokon mi köze a négyes fogatnak és kutyának? Arra való-e a katona, hogy vele icsvicsek a kutyájukat őriztessék?

Talán még se helyes állapot az ilyen. Azok előtt legalább, akik a káromkodáson kívül más tudományt is ismernek.

CSARNOK.

Régi történetek.

Irtá: **Morvay Károly** 48/49 honvéd huszár altiszt.

(Az alispánné kincset keres.)

1789 ik évben Tisza István bálján már csak két magyar ur jelent meg német plunrában. Ennek egyikéről sajátkezüleg szaggatta le a háziur. Összetépte rajta. A magyar társalgási nyelv is ekkor vette kezdetét.

Ez év december 3-ikán első visszafelépését megtette a császár. Deczember 18-án kiadott Edictuma már két nyelven szól: német és magyar nyelven.

1790. febr. 20. elhunyt a kalapos király II-ik József császár.

A felszabadult vármegyék a földmérés iratokat többnyire ünnepélyesen égették el, még a fehér keztyűiket is utánna dobtak az urak.

Ezt cselekedte meg Beregvármegye tisztikara is, élén a vármegye első alispánjával, Morvay Pállal, a kit a vármegyei tisztújítás alkalmával újra megválasztottak. Pedig József császár idejében is szolgált és tanácsosa volt. 25 évig szolgálta a megyét. Ez idő alatt történt, hogy még valami elszámolója volt katonákkal s így a szék-házból Sáros-Orosziba kellett utazni, bizonyos irományokért és e végett egy ezredest is vitt vendégül.

Egy aquarel arcképe maradt reánk 1790-ból. Pozsonyban vétette le magát, hajporozott főczoppfal, az akkori divatu dolmánymentéje füzöld posztóból volt. (Erről szedegette le Louis testvérem a filigrán gombokat a haza oltárára 1848/49-ben.) Ma Károly fiam birtokában van a kép. Imponáló igaz magyar, csinos arcu, higgadt, hivatalának élő uri ember volt. A gazdálkodással nem is törődött. Még a külső cseledeit sem ösmerte, annyira hogy meg esett vele akárhányszor megkérdezte tőlük: kit szolgálisz fiam?

Hát akkor se tudósította a feleségét csieseri Ormós Mariát, csak behajtatott a vendéggei. (Az asszony vezette az egész gazdaságot). Persze az asszonynak, ha ilyen illustris vendég jött, csak ki kellett tenni magáért és a szakács mellett maga is a konyhához látott.

Az alispán az ezredest egyenest a patvariára vitte. Három-négy fiatalember gyakornokoskodott nála. Mikor a hivatalos ügyeken tustestek, az ezredes rátöltött és végigment a folyosón, hogy parazsat vegyen a konyhán a pipájára.

Nyitott konyhán főztek, melyhez sok dolgos kézre volt szükség. A szakács s két szolgáló leány sürgött-forgott körülte. A házi urnő pedig valami tésttanemü gyurással volt elfoglalva.

Jó termetű, eleven, fürge asszonyka volt a ház urnője, Göndör gesztenyeszin fürtei voltak. Rózsás volt az arca. És egész egyszerű ruhába volt öltözködve.

Az ezredes, a mint kikeresett egy parazsat — kimenőben — feltűnt neki a formás nő, akinek gyöngéden a vállára veregetett, ezt mondván:

— Aztán siessen galambom, mert szörnyen éhes vagyok és ezzel kiment.

Ormós Mária vissza se nézett rá!

A midőn készen lettek a konyhában, a házi nő átöltözött, felküldte a hajdut az urakhoz, hogy jelentse: „tálalva van!”

Akkor már azon idő divatja szerinti ma-

gyar diszruhában várt az urakra Morvay Pálné csieseri Ormós Mária.

Szegény ezredes mért is nézte olyan erősen meg ott a konyhában, mert vesztére felösmerte a házasszonyát abban a konyhahölgyben, a kinek ő a vállára veregetett volt.

Evett is szegény — nem is!

Ették ám a patvaristák. Különösen Kölcsey Károly sokat kiszedett a paprikás csirkéből.

Asztalbontás után a fiatalok visszamentek a patvariára. Az alispán pedig befogatott és vissza vitte az ezredest a szék-városba, aki sehogy sem érezte jól magát a falun. Alig gördült ki a hintó, a három patvarista elkezdett úgy fű yólni, a mint teknős békák szoktak, mielőtt a vizközt az esőt megérik.

Kölcsey elérte a fűtőt (rájött, hogy az ügyesen burkolt izletes csirke béka urfiak hátsólábaiból készült) s rögvést kilelte a hideg és elsem hagyta félévig a szegény fiatal embert.

A fiatal urak magok is bánták aztán ezt az erős tréfát.

Hanem közbejött valami, a mi elfeledette velök. Egy peregrinus jelentkezett a patvarián, hogy a méltóságos asszonnyal szeretne beszélni?

— Nő vendégei vannak, mondák az ifjak, nem lehet! Nem fogadhat idegent!

— Hát az alispán Ur?

— Bement a székhez!

— Kutatási engedélyt szeretnék kérni! — Keressen pártfogokat a faluban, úgy könnyebben hozzá jut, tanácsolta az egyik patvarista, csak hogy szabaduljanak tőle.

De hát nem könnyű az ilyen firmától megszabadulni, (olyanok voltak ezek, mint a mostani ugynevezett vigécsek!) Budaynének, Dezeöffynének addig beszélt (s fel is mutatott előttök egy füstös irást) tökéletesen felültek neki s elhitték, hogy a Kelemenhegy délkeleti oldalán temérdek kincs rejlik s ő megmutatja, hol kell keresni azt és vezetni fogja a robbantásokat is... Ugyannyira hogy a két említett urnő telebeszélte a fejét Morvay Pálnének is.

Ahogy az alispán hazakerült, menten rárontott a női deputáció. Erősen érveltek, hogy az állam érdeke is az, ami az övék — s kérnek kutatási engedélyt!

Maga a feleség, az alispánné nagy-asszony is mellettük kardoskodott.

— Jó! Soha se tagadtam meg tőled semmit, mert tudtam, hogy józan eszed van fiam, de kikérem hagyni a nevem ez ostoba játékból és ha károtok lesz, a megyéhez ne forduljatok érte!

Anők megköszönték és harmad napra már hozzáfogatott a robbantáshoz a peregrinus.

A füstös irás szerint tatárok elől rejték a pénzt oda és csak a fedőkövet kell eltalálni s a barlang feltáru. Az elsőben réz, a másodikban ezüst, a harmadikban szinarany a kincses tartalom.

Az uri asszonyok szívesen traktálták az ipsét, fizették a napszámait, hozatták a puskaport a konyhapénzből és folyt a munka. Kétheti szakadatlan erőlködés után se birtak többre menni, mint egy ásott pincze sarok. Ezt is úgy érte el, hogy régi rézpénzeket dobált előre el, később (talán valahol lopott az ezüstnemübolvasztott rudacsakákat rejtett ügyesen a kötörmelékek közé) úgy birta munkára embereit, a kik a látotakat elhíresztelték a faluban.

Az uri nők már biztosra vették az eredményt. Két hét után arra kérte őket a peregrinus, hogy neki a munkácsi várból kell robbantó anyagért menni, mert csak az bírja azt a közsiklát megnyitni és erre kér 100 forintot, hogy katonáéktól titkon besze-

rezhesse. Dezeöffyné, Budayné össze szedték a kívánt pénzt. Morvayné már ekkor lemondott a jogáról, első ízben is csak a barétnői kedvéért lett férjénél a szószólójuk.

A peregrinus még aznap reggel beállította a munkáit és ripegett ropogott a hegy a sok puskaport vesztegetéstől. Azzal bucsuzott:

— Csak fojtassák, míg visszakerül?

Hát biz a most is oda van, sőt bizonyos, hogy megis halt régen, de a kincskeresők munkája, az a befűstölt üreg maig úgy áll, a mint 1790 ben maradt.

Annyi bizonyos, hogy az említett urnők soha se tettek a peregrinus keresésére semmi lépést az alispán urnál. — Nekem is csak nagy titokba beszélte el az alispán ur fia, az édes apám. Ma már nem pirul érte senki!

(Folyt. köv.)

Haláleseti jelentés.

Alulírtak mély megilletődéssel tudatják rokonaik és barataikkal, hogy a szeretett nővér, sógornő és néni:

Schelle-Elsbeth,

szül. LUTTA,

Andeerben, hol mint fürdő vendég tartózkodott, rövid, de kinos szenvedés után meghalt.

Andeer, 1903. aug. 12.

Csendes részvét kérik!

A gyászoló család nevében:

Schelle-Lutta Pál, Reims,

Lutta, lelkész Zusz-ban) testvérek.
Lutta „ Valendas-ban)

A Bosznay-féle nyaláló a sétakertben eladó. Értekezhetni ugyanott vagy a Kossuth-u. divatüzletben.

Ritka alkalom!!

Leszállított árak!

Finom francia batiszt
divatos uj mintákban
27 és 32 kr.

Francia delinek
divatos uj mintákban
37 és 45 kr.

Jó mosó zefirek
15 és 19 kr.

Bosznay J. és Társa
divatáruházában
Debreczen, Kossuth-u. 5.

— Intézeti —

leány és fiu kelengyék

az intézetektől kapott
előírás szerint

készen kapható és megrendelhető

Donogán és Somossy

Kunz József és Társa utódai cég

fehértanú osztályában

Debreczen, Kistemplom bazár.

Gróf Dégenfeld József és dr. Bal-
kányi Miklós

Erzsébet szőlő telepének

elárúsító helyisége

DEBRECZENBEN

Simonffy-utcza 1-ső számú városi bérház
3 ik sz. bolthelyiségében

MEGNYILT

s naponként

friss csemege szőlő

olesón kapható.

2207—1903. T.

Árverési hirdetmény: kivonat.

A hajdunánási kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az első magyar gazdasági gépgyár r. t. és társai végrehajthatóknak Tóth B. Sándor és V. Orosz József végrehajtást szenvedők elleni 6930 kor. tőkekövetelés és járuléki, valamint a csatlakozott Popper Ignácznak 440 kor. és jár., Szabó Istvánnak 60 kor. illetve 80 kor. 80 fill. tőke és jár., a hajdudorogi részvény takarékpénztárnak 6500 kor és jár. iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a h.-nánási kir. biróság) területén levő Hajdudorog község határában fekvő, a hajdudorogi 136 sz. betétben A. I. 1—2 sor sz. alatt foglalt 4697/3. és 4698/2 hrsz. szántó és legelőre 459 kor., a hajdudorogi 405 sz. betétben A. I. 1—3. sorszám alatt foglalt 4697/5. 4698/3. h. r. sz. a szántó és legelőre és 834/2832544. rész közös legelőbeli illetőségre 269 kor. s végre az ugyanazon számú betétben A + 1. sorsz. a foglalt 4697/6 hrsz. szántóra 866 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1903. évi szept. hó 10-ik napján d. e. 9 órakor** Hajdudorog község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak. Árverezni szándékoznak tartoznak

az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 45 kor. 90 fillért, 26 kor. 90 fillért és 86 kor. 60 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tcz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Hajdunánás, 1903. aug. 4-én.

A hajdunánási kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Tóby kir. járásbíró.

11.277—1903.

Árverési hirdetmény.

A város községi adó alapja tulajdonához tartozó Bornyász-féle házutáni ondódi szántó föld **1903. aug. hó 28-án d. e. 9 órakor** a város székházának kistanács termében tartandó nyilvános árverésen f. évi október 1-től kezdődő 3 egymastáni évre hasznosítandó adatik. Mely árveréshez hasznosítani kívánók oly értesítéssel hivatnak meg, hogy az árverési feltételek a hivatalos órák alatt Debreczen város számvevőségénél megtekinthetők s árverelni kívánók az árverelő küldöttség kezéhez 5 kor. bánatpénzt letenni tartoznak.

Debreczen, 1903. aug. 17.

A városi tanács.

MIHALOVITS J.

gyógyszertára s gyógyszerészeti műlaboratoruma a »Kigyó«-hoz

Debreczenben, Főtér 31. sz.

Ajánlja a következő, közkedveltségnek örvendő készítményeit:

Harmat-crème

arczsépitő s bőrápoló kenőcsét, mely teljesen ártalmatlan, nem zsiroz, tehát nappal is használható s az arcznak üdőséget, finomságot s hamvasságot kölcsönöz. Az arcot tisztítja s fehériti. Kiváló eredménnyel használható arczvörösség, májfolt, sömör, szeplő s egyéb bőrtisztatalságnál.

— 1 tégey Harmat crème ára 1 korona. —

A kréméhez használandó powder, a

Harmat-arcpor,

mely az arcznak üde, ifju színt kölcsönöz; három féle színben kapható u. m. fehér, rózsás s crème színben. Kitűnő illata, teljesen ártalmatlan volta s finomsága által vetekedik minden más készítménnyel. — Jól tapad és igen jól fed.

Próbadoboz ára 50 fillér Nagyobb doboz 1 és 2 korona.

A Mollitergin

a legkiválóbb arc s különösen kéz-bőr-ápoló folyadék, mely a bőrnek selyemszerű lágyaságot, bársonyszerű finomságot kölcsönöz. Fehériti az arc- s kéz-bőrt. Teljesen ártalmatlan. Nem zsiros s nem piszkítja a ruhát. Hatása bámulatos és rögtöni! Napégette vagy szélkifujta kezeket vagy arczbőrt a legrövidebb idő alatt üdévé, finommá tesz. Megbaruult kezeket, eldurvult kéz-bőrt fehérré, puhává változtat.

Egy üveg Mollitergin ára 1 korona.

Nagy raktár bel- és külföldi gyógyszerkülönlegességekből.

Dr. Borsos-féle Növényi Hajszesz.

Meggátolja a hajkihullást, a fejbőr megkorpásodását, a hajvégek megtörését s megóvja a fejbőr betegségeitől. Illata kellemes. Hatása biztos. Használata egyszerű. Nem zsiroz, nem piszkítja a fehértanút. Teljesen ártalmatlan. Elősegíti a hajnövést!

— 1 üveg hajszesz ára 1 vagy 2 korona. —

Dr. Borsos-féle Növényi Hajkenőcs.

Azok részére, kik a folyadékot nem kedvelik s inkább a kenőcsnek barátai, készül ugyanolyan ható anyagból s ugyanolyan kiváló hatásu hajkenőcs is, mint a Borsos-féle hajszesz. Ezen hajkenőcs is teljesen ártalmatlan. Hatása gyors, biztos!

— 1 tégey Hajkenőcs ára 1 korona. —

A Mihalovits-féle

Iztelen Csukamájolaj

teljesen iztelen s szagtalan készítmény, mely undort nem okoz s e végből a gyermekek azt szívesen szedik.

A Mihalovits féle

China-bor.

China-vas-bor.

Condurangó-bor.

Pepsin-bor.

1 üveg ára

1 kor. 60 fill.

Szomorodni borból kiváló gonddal készült gyógyborok, melyek gyógyérték tekintetében versenyeznek minden e nemű készítménnyel.

Mihalovits J. gyógyszerára a Kigyó-hoz Debreczenben.